

אוצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

מה נשמע?

להאיר מתוך השינה

אור רבינו כאור החמה, ותלמידו מוהר"ת כאור הלבנה, שניהם כאחד מאירים את חשכת הגלות כמאורות הרקיע וככוכבים לעולם ועד.

מהם ומתורתם נכתב הספר 'פוכבי אור' על ידי שלהבת הדורות רבי אברהם ב"ר נחמן, כדי להביא נענוצי אורה ותקווה לדור האחרון.

בסדרת שיעורים מיוחדת, משכיל הר"ר אליעזר חשין שליט"א להעמיק בדברי הספר הנ"ל ולדלות ממנו צפונות חכמה ובינה.

לשמיעת השיעורים, חייגו: 02-99-50000 ולאחר בחירת שפת האדיש, הוכנסו למדור שיעורים בספרי רבינו, והקישו 2.6

נעשה ונשמע אמרו כאחד

בארגון 'נעשה ונשמע' אשר הוקם בתחילת השנה, כבר זכו לעשות גדולות ונצורות בתחום קירוב הרחוקים וחיווק המחוזקים, תוך פעילות מגוונת בימי ההתקבצות באומן, ובפרט על ידי שילוב חברותות ללימוד בצוותא, בין ותיקי החסידים לבין חרדים מקרוב באו.

לאחרונה, יסד הארגון שיעור קבוע באתרא קדישא מירון, מדי ערב לאחר הפילת מנחה.

שיעור קבוע זה מועבר בשידור חי למערכת השמע באוצרות ברסלב. לשמיעת השיעור חייגו: 02-99-50000, והוכנסו למדור 'שידורים חיים' והתחברו לתורת הנצח בצל ההוד. המעוניינים בחברותא, לשנות או להשקות ממימי הנחל, או בייסוד שיעורי תורה באזור מגוריהם - יפנו לבית נעשה ונשמע בטלפון: 072-2477774.

גם בלעם ידע ערך ההתבודדות

לא היה שום דרגה בעולם שלא הייתי מביאם לאותה המדרגה. אבל לא יועיל אז" (חיי מוהר"ן, שנה) - - -

"עמי, זכור נא מה יעין בלק מלך מואב ומה ענה אותנו בלעם בן בעור" (מיכה ו, ה). מה ענה לו בלעם? "הן עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב" - "איך אני יכול לקלל את היהודים, הרי הם מתבודדים!?" "וזהו הן עם לבדד ישכון, שהם עם קדוש כזה ששוכנים לבדד, שהם מקיימים 'לך עמי בוא בחדריך וסגור דלתך בעדך חבי כמעט רגע עד יעבור זעם', שהם מתבודדים בינם לבין קונם ושופכים שיחתם לפניו בכל פעם וחושבים בכל יום על אחריתם וסופם האחרון, ועל ידי זה הם בטוחים מכל צר ואויב ומססין, כי הם מסתירים עצמם בצל

כנפיו יתברך תמיד" (ליקוטי הלכות, שם). "וזהו 'בגויים לא יתחשב', ותרגם יונתן וירושלמי 'ובנימוס עממיא לא מתערבין' - שאינם רודפים אחר נימוסי הגויים ואחר ריבוי כלי בית וכלי כסף ותכשיטים וכו' ושאר דברים המרבים הבל, רק מסלקים כל מחשבותם

מכל זה, ומתבודדים ושופכים שיחתם ברצונות טובים וכיסופים חזקים וגעגועים נמרצים אליו יתברך" (שם).

"מי מנה עפר יעקב" - ממשיד בלעם ותוקף את בלק - זכי יש לך מושג עד כמה ההתבודדות שלהם חשובה ויקרה! הרי אפילו הפסיעות על שבילי העפר בדרך להתבודדות, איך להן ערך. "וזה 'מי מנה עפר יעקב' - מי יוכל למנות ולשער יקרת קדושת כל פסיעה ופסיעה שדורכים על העפר כשהולכים לדברים שבקדושה, לשפוף שיחתם בהתבודדות לפני השם יתברך. שמוכל פסיעה ופסיעה שדורסים על העפר נעשים תיקונים ושעשועים גדולים למעלה, שאי אפשר למנותם ולשערם" (שם).

הרי אפילו אני - מסיים בלעם ואומר - 'מאחל לעצמי למות מוות של 'מתבודד'... תמות נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמוהו. בלעם איחל לעצמו פטירה כפטירתו של רבי שמואל, תלמיד מוהר"ת, עליו כותב רבי נתן במכתבו: "הנה זה רבי שמואל זכרוננו לברכה שנפטר, נשמתו יצאה בטהרה, ודיבר דיבורי אמונה בכל עת, עד שיצאה נשמתו. תהא נשמתו צרורה בצרור החיים. מה גדלו חסדי ה' שזיכיתי אותו שיהיה לו כל פעם התבודדות בשדה בין הרים ומחילות עפר".

לא לחינם זכה בלק שתיקרא אחת מפרשיות התורה הקדושה על שמו, שכן על ידו גילה לנו בלעם מעט מכוחה של ההתבודדות... גם השם 'בלק' מכריז על ההתבודדות, שכן 'בלק' ראשי תיבות 'בינו לבין קונו'...

בלעם - אורחו של בלק - ידע את סוד ההתבודדות, והשיג את כוחה. אך ניסה לנצל אותה למטרותיו השפלות; "וילך שפי" "כתרגומו: יחידי" (רש"י) "לאט לאט, בדרך המתבודד שיהול עליו רוח קדושה" (העמק דבר) - כשמטרת התבודדותו, היא שתשרה עליו הרוח לקלל את ישראל.

אך בסופו של דבר, הוצרך גם הוא להודות, ולאחל לעצמו: "תמות נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמוהו".

כי אמר על עצמו - שידע לקלוו וזהמתו העצומה שאין דוגמתו, אף על פי כן אמר - הלוואי והייתי זוכה אפילו אני לילך בדרך זה להתחזק מעתה ברצונות טובים ולפרש שיחתי בכל יום לפני יתברך ולשפוט את עצמי בכל עת, אז הייתי זוכה גם כן לאחרית טוב" (ליקוטי הלכות, ברכת השחר, ה, פז).

גם בלעם המזוהם הבין, שאילו היה משתמש עם כוחה של ההתבודדות לטובה, היה גם הוא זוכה לאחרית טובה. אף אחרי שעשה מה שעשה, אילו היה בורח לשדה הלעשה התבודדות ויומיומית, היה זוכה לסיים את חייו בצורה אחרת לגמרי.

אמור מעתה: מי שאין לו עבר פלילי כבלעם, כמה תהיה אחריתו טובה ומתוקה, אם ירגיל את עצמו מהיום להתבודד לפני ה'! שהרי אם בלעם ידע, שכשיגיע היום האחרון וה'חברא קדישא' תשכיב את הגופה עם הרגליים לכיוון הדלת, ויראו את ההבדל בין המתבודדים לבין אלו שאינם - מה נאמר א-נ-ן - אינשי נחל ניובע?

"ענה ואמר [רבינו הקדוש]: 'על שני כיתות אנשים יש לי רחמנות גדול עליהם: על אלו האנשים שהיו יכולים להתקרב אלי - ואינם מתקרבים; ועל אלו המקורבים אלי - ואינם מקיימים את דבריי. כי אני יודע שיהיה עת, בעת שיהיה האדם מונח על הארץ עם רגליו אל הדלת, אז יסתכל על עצמו היטב ויתחרט מאד מאד על שלא זכה להתקרב אלי, או שלא קיים את דבריי. כי אז ידעו, שאם היו מקורבים אלי ומקיימים את דבריי -

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	יד	ק"ז	קנו	קפט קצ	ב
א	טו	קיא.	קנה	קצא קצב	ג
ב	טז	קיא:	קנט	קצג קצד	ד
ג	יז	קיב.	קס	קצה קצו	ה
ד	יח	קיב:	קסא	קצז קצח	ו
ה	יט	קיג.	קסב	קצט ר	ז
ו	כ	קיג:	קסג	רא רב	ח

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב"

ת.ד. 50617 בית שמש
טל. במשרד: 02-9993338
פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
באר"ב 02-8552121-718(1)
מוקד הישועות 02-81-81-81-1800

הנצחה למנויים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
עורך: נתן אנשין natananshin@gmail.com
מפיץ: נוחעם א. ברזעקי

בשמחה יוצאים מהעבירות

להפוך כל היגון ואנחה ל'ששון ושמחה' (ליקוטי הלכות, הודאה ו, טו).

הצדיק, הוא זה שיש לו הכח לעצור את השרשרת הקטלנית של הפגמים, בכך שהוא מחדיר בנו את השמחה. "על כן, עיקר התשובה על ידי גדולי הצדיקים שיוכלו לעורר הנקודות טובות שבישראל, אפילו בהגרועים המלאים עבירות – גם בהם מחפשים הצדיקים הגדולים ומוציאים בהם נקודות טובות, כי אפילו פושעי ישראל מלאים מצוות כרימון – עד שמכניסים בהם, שגם הם ישמחו ונשותיהם – ועל ידי זה הם מוציאים אותם מעבירות ומפגמים ומחזירים אותם בתשובה" (ליקוטי הלכות, שבת ז, מה).

וכיצד מכניס הצדיק שמחה לאנשים 'שוכני עפר'? הוא מגלה להם שגם בתוך העפר, נמצא השם יתברך. "היינו, שהוא מעורר אותם ומקיצם ומוציא אותן מן העפר, מזהמת הנחש. כי הוא מגלה להם, כי מלוא כל הארץ כבודו, ואפילו בארצות ובעפר – אף על פי ששם אחיזת הסטרא אחרא – אף על פי כן, גם שם יכולין למצוא את ה' יתברך, כי מלוא כל הארץ כבודו ומלכותו בכל משלה" (ליקוטי הלכות, תולעים ב, ג).

כשנתחיל להאמין להברי הצדיק שגם בתוך העפר ניתן להתקרב לה, יפסק הנחש 'לנשוך' אותנו בעצבות ובעפרוריות – וחיות חדשה תתחיל לזרום בעורקינו.

בישוא – לגלאה עריין וכו', כמו שאמר רבינו זכרנו לברכה. ועיקר פגם הברית הוא על ידי עצבות, כמו ששמעתי מרבינו זכרנו לברכה, וכמובא בדבריו כמה פעמים. ועל כן, הקליפה שמתגברת בפגם הברית נקראת 'לילית' – על שם היללה והעצבות. ועל כן תיקן רבינו, זכרנו לברכה, עשרה מזמורי תהילים לתיקון הברית – שהם בחינת עשרה מיני נגינה, בחינת שמחה. כי עיקר פגם הברית הוא על ידי עצבות, בחינת 'ויתעצב אל לבו' הנאמר בדור המבול, שפגמו בברית והשחיתו את דרכם על הארץ; ולהיפך – תיקון הברית הוא על ידי שמחה, בחינת עשרה מיני נגינה" (ליקוטי הלכות, תולעים ד, ב).

נשאלת השאלה, מה עושים? איך נחלצים מהעפרוריות, הרי יש כאן 'תאונת שרשרת': העצבות מזינה את הנחש ונותנת לו כח להפיל אותנו בפגמי הברית, הפגמים מגבירים את היללה, זו מספקת לנחש 'תוספת תזונה'... עצבות גוררת עצבות, ועבירה גוררת עבירה. ומאין יבוא עזרנו? על שאלה זו עונה מוהר"נ: עיקר תקוותנו ונחמתנו היא כוחו של הצדיק!

"כי עיקר הקיום והתקווה הוא על ידי הצדיק, שהוא בחינת איש אשר רוח בו, שיועד בכל פעם לנשב על לב בני ישראל ולנפח העפרוריות – שהוא בחינת עצבות – מליבם, ולהלהיב ליבם לה' יתברך בהדרגה ובמידה. כי הוא יודע

"צריך לזהר מאד מעצבות ועצלות, כי עיקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות – בכחינת 'ונחש עפר לחמו' – עפר היא בחינת עצבות ועצלות שהם באים מיסוד העפר, כמובא בספרים".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, קפט)

מאז הכשיל הנחש את חוה באכילה מעץ הדעת, ירדה 'עפרוריות' לעולם. הנחש קולל בקללת 'ועפר תאכל כל ימי חיך', ואתו יחד נפלו בני האדם ל'בחינת עפר' – עצבות וכבדות; בני האדם איבדו את החיות בחייהם, ונגזרה עליהם מיתה.

זה מונו של הנחש; העצבות היא ה'לחם' של הנחש; זה שמזין אותו, וזה שנותן לו את הכח להכשיל. בלעדי לחמו זה, ימות מרעב.

כל כוחו של הנחש להפיל יהודי בפגמי הברית, נובע רק מכך שהוא משרה כבדות בלב האדם, ולא נותן לו להרגיש את החיות ואת השמחה שיש בחיים היהודיים; רק לאחר שהוא גוול ממנו את החיות והשמחה, הוא מפיל אותו לזוהמת פגם הברית.

"כי עיקר התגברות הסטרא-אחרא הוא, על ידי עצבות, בחינת 'ונחש עפר לחמו'. עפר הוא בחינת עצבות ועצלות, כמו שאמר רבינו זכרנו לברכה. כי עיקר התגברות היצר הרע הוא בפגם הברית חס ושלום, כי 'עיקרא דיצרא

דורות

בעקבות הדורות בחסידות

רבי מרדכי קנלסקי

הם סמכו על ישרו. רבי מאטיע קיבל את הצעתם, העמיס את הסחורה ויצא לכיוון אזור המסחר. אולם, העיכוב הלא מתוכנן בכפר גרם לו להחמיץ את הרכבת.

בעודו ממתין לרכבת הבאה, נודע לו כי הרכבת הקודמת שבה רצה לנסוע, ירדה מהפסים וכל הסחורה שהוטענה עליה בדרך ליריד, ירדה לטמיון. כך ארע, והסחורה שהביא עמו לאחר מכן זכתה לביקוש גדול, הוא העלה את מחירה, וכל הסכום שתרת לבניית המקוה הוחזר לו מן השמיים, ואף מעבר לכך – –

רבי מאטיע נסתלק לעולמו ממחלת השחפת, ביום כ' בתמוז שנת תרצ"א, והוא בגיל ארבעים ושמונה. הותרו אחריו צאצאים הדבקים בתורה בדרך רבינו הקדוש; הלא הם בניו – רבי נחמן רוסישער' ורבי בן-ציון קנייבסקי, ובת שנישאה לחסיד רבי נפתלי דובינסקי.

בעל לב ורגש היה. כשביקר פעם רבי נאשקע טולטשינער יחד עם רבי לוי-יצחק נגדר בעיר קרימנשוק, הוזמנו שניהם לסעודת שבת לביתו של רבי מאטיע. בסעודה, שר רבי מאטיע את זמירות השבת בהתעוררות ובדביקות עצומה כשדמעות בעינו. התפעם רבי נאשקע והתרגש מהזמירות שלו ואמר לרבי לוי-יצחק היושב לידו: "הבט וראה איך יושב יהודי בשולחן השבת..."

בתקופת הקומוניזם, מסר נפשו להרבות יהדות וטהרה בישראל. בקרב צאצאיו, מספור סיפור נפלא על מסירות-נפשו:

לפרנסתו, עסק רבי מאטיע במסחר שהיה מקובל בימים ההם באוקראינה – בשערות סוסים, שמהן היו מייצרים דברים שונים. הוא היה נודד בין הכפרים, קונה מבעלי אורוות-סוסים את הסחורה, ומוכר אותה ללקוחות. שמו יצא לפניו כישר ואמין והכל סמכו עליו בעיניים עצומות.

פעם אחת, הצליח רבי מאטיע להרוויח סכום גדול באחד הכפרים, והתכונן לשוב לביתו. אלא שאז נודע לו בדרך כלשהי, שבכפר זה עומד להיבנות מקוה-טהרה וחסרים כמה אלפי רובלים להשלמת בנייתו. הדבר נגע ללבו, והוא החליט לתרום בו במקום את כל הסכום שהרוויח, עד הפרוטה האחרונה, לבניית המקוה.

אחרי שעשה זאת, עמדה בפניו השאלה: כיצד ישוב הביתה? איך יראה את פניו ללא פרוטה אחת? לא היתה לו גם אפשרות לסחור שוב, מאחר ורוקן את כיסו עד גמרא למען המצוה הנעלית.

ידידיו הסוחרים, שהבינו את מצבו, הציעו לו סחורה ללא תשלום, בידיעה שישלם תמורתה בפעם הבאה שיגיע לכפר.

רבי מרדכי (מאטיע) קנלסקי, נולד לאביו רבי נתן, ממשפחה ליטאית מובהקת, והתקרב לחסידות ברסלב. בהגיעו לפרקו, נשא לאשה את בתו של החסיד רבי בן-ציון קמינסקי מקרימינצ'וק, בנו של רבי אברהם-דוב קמינסקי – בן אחר בן לרבי שמעון מקרימינשטוק תלמידו ומשמש ושל רבינו.

רבי מאטיע היה איש של צדקה וחסד בכל נשמתו, נהג לפזר ממונו לצדקה ותמך בחסידים עובדי ה' תמיכות הגונות. כך מדי שנה בתחילת החורף היה קונה לחסיד רבי גענע עצים להסקה ושק קמח, כדי שיוכל להמשיך בעבודת בוראו ללא דאגה מחסרון מצרכים בסיסיים.

החסיד רבי הירש-לייב ליפל סיפר: "באומן היינו בעניות עצומה שאין לתאר; כשהגיע החורף, לא ידעתי איך אשיג בנוסף לכל הצטרפויות גם עצים להסקה לחם את הבית שלא יקפא. והנה, נישא אלי רבי מאטיע קנלסקי ונתן לי סכום כסף נכבד, כשהוא אומר לי: 'הא לך מעות עבור עצים להסקה לכל החורף'. הוא עשה זאת בצניעות ופשטות כזאת! בכך הציל אותנו מקיפאון, פשוטו כמשמעו".

רבי מאטיע השתוקק לעלות לארץ ישראל. באחת השנים, ביום הפורים, יצא מביתו ולא חזר. חיפשו אחריו והתחקו על עקבותיו, עד שנודע כי הוא נסע לארץ ישראל...

בערב פסח, חזר רבי מאטיע לביתו. הוא סיפר, שכשראה אותו רבי אברהם בן רבי נחמן מטולטשין, כשהוא מגיע ללא מטען כבד, אלא עם מזוודה קלה, הרים רבי אברהם באצבעו את מזוודתו הקלילה, והפטיר בהתפעלות: "ראו איך יהודי נוסע לארץ ישראל, עם משא קל בלבד. כך צריכים לפרוה ולעלות לארץ המדת אבות!"

נקודה

בעבודת ה',

**מה שעושים – עושים;
העיקר שלא עושים רע**

(עפ"י שיחות הר"ן רסט)

אצל רבינו הכל אפשרי

רחוק מאד. אבל כמה רחוק עוד לא ידעתי...
 "עם סיום התפילה, החבורה יצאה לחצר הציון, יצאתי אחריהם כשאני קושר שיחה עם המבוגר שביניהם. למרבה ההפתעה מתברר כי מדובר בזמר הילוני מפורסם, מהשורה הראשונה של העולם החילוני, שנמצא כעת בדרכו לתחרות בינלאומית המתקיימת בעיר הרקוב בה אמור לייצג את ישראל.

"לא יכולתי לחשוב על הרעיון שאהיה באוקראינה ולא אפקוד את קברו של רבי נחמן", הוא אמר ברגש רב, "אני שמח שעשיתי זאת. הרגשתי כאן הרגשה מיוחדת". מתברר עוד, ששני הצעירים ממנו הם עוזריו; גולן הוא המתופף, וחברו ממונה על העניינים הטכניים.

"הזמר לא הסתפק בשהות בציון, הוא אף ביקש לרכוש אחד מספרי רבינו כדי שישאר לו משהו מהביקור. באותם ימים עדיין לא פעל בקרבת הציון דוכן לממכר ספרי ברסלב, לכן צעדתי איתו לעבר האכסניה, שם הענקתי לו אחד מספרי ברסלב שהיו במקום".

עברה שנה אחת בלבד מאותו סיפור מטלטל, ור' רפאל הזמין לחתונה בבני ברק. באמצע הריקודים הוא מעיף מבט אל התזמורת המשמחת, ולפתע ניתר לבו בקרבו; פניו של המתופף מוכרות לו ממקום כלשהו... הוא ניגש קרוב יותר, מתבונן בפנים העדינות, מתמקד בכיפה הגדולה המעטרת את ראשו ומנסה לנחש מנין הוא מוכר לו.

לפתע נפל לו האסימון, הוא מצא את עצמו שואל את האישה: "גולן?"

המתופף מחיך לעברו ומתרגש אף הוא. בהזדמנות הראשונה הוא עוזב את התוף ומספר לו על המהפכה הרוחנית שהתחילה בהשתטחות המרגשת על הציון באומן, כשהוא מפטיר: "מאז הייתי באומן, המשכתי להתקדם ביהדות, לא שיניתי את תחום עבודתי, אני רק מנסה למלאות אותה בתוכן..."

"המבוגר מביניהם נגש אלי ושואל אותי מה עושים כאן באומן, ומה הוא התיקון הכללי. אחרי שהדרכתני אותו, חזרתי לתפילתי, כשמדי פעם אני מגניב מבט סקרני אחר המתרחש. הלה קרא את המזמורים באיטיות ובהטעמה, ומשסיים חזר ובא לשאול על התפילה שלאחריה. לאחר המלצה חמה להגיד גם אותה, חזר לציון והתחיל באמירה.

"לפתע, ללא כל הקדמה, התחילו עיניו להתלחלח, דמעות חמות החלו זולגות על לחייו, כשהוא ממשיך באמירת התפילה עד סיומה. אכן, מתחילים לראות כי אצל רבינו הכל אפשרי..."

"בצד עדיין עומדים שני האחרים, הצעירים יותר, כשהם בוהים באדישות. חסיד נוסף ששהה אז ליד ציון, היגיע להם להניח תפילין. אחד מהם, גולן שמו, הביע ענין בקיום המצוה, ותוך כדי הנחת התפילין החליט לומר גם את התיקון הכללי. שוב חזר על עצמו המחזה המרגש, גולן נשבר גם הוא ופרץ בבכי חסר מעצורים, כשאף אחד אינו מבין מהיכן זה הגיע לו פתאום?

"הבחור השלישי, שבתחילה אפילו לא רצה להניח תפילין, התעורר מהמעמד וביקש גם הוא להניח, ושוב חזר הדבר בשלישית, בכי בלתי מוסבר תקף אותו, בכי שמטהר את הלב - - -

"נוכרתי בבושה במחשבה שעברה בי רק לפני כמה רגעים; רבינו הוכיח כי אצלו כל יהודי יקר, ויהיה זה אפילו

אוירת ההתעוררות ששררה באותה עת בהיכל הציון הקדוש באומן, לא הסגירה את העלול להתרחש בשעה הקרובה. חסידים ספורים יושבים ועוסקים בתורה ובתפילה, יהודי ממוצא גרוזיני עומד לו ליד המצבה הגדולה ומשתתף בתפילה חמה שהשאירה רושם רב על הנוכחים.

סיפורנו התרחש לפני כעשור, כאשר הנהירה לאומן עמדה לקראת מפנה; אלפים ורבבות נוספו למעגל הנוסעים במשך כל ימות השנה. הדבר הגיע לשיאו בימי ראש השנה בהם חל גידול מבורך במספר הנוסעים להשתתף בקיבוץ הקדוש. עם זאת, בימים רגילים באמצע השנה עדיין לא היה הציון שוקק חיים כפי שאנו זוכים לראות בימינו.

אחד האברכים, ר' רפאל ק, מביתר-עילית, שהגיע קצת באיחור, שמע מחברו בנימת התפעלות על היהודי הגרוזיני: "היית צריך לראות באיזו צורה הוא השתטח והתפלל; איך רבנו מושך כל אחד לפי דרכו!"

"לא הספקתי לחשוב על כך", הוא מספר, "ופתאום נפתחת הדלת ואל הציון נכנסים שלשה יהודים 'צברים' חילוניים, 'ישראלים צפוניים' זוחלים, כאילו כל החיים לפניהם. אני מתבונן בפניהם, ומחשבה סוררת עלתה במוחי: רק על גרוזינים אפשר להאמין שיתעוררו אצל רבינו?! האם יש סיכוי לגעת גם בנשמתם של הישראלים הצעירים הללו?..."

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

מה היחס של רבי שמחה ורבי נחמן בני רבי שמואל יצחק מטשערין?

תשובת הר"ר עמרם רוזנפלד:

שני תלמידי רבינו, רבי שמואל יצחק רוזנפלד רבה של טשערין ורבי אהרן גולדשטיין רבה של ברסלב, השתדכו ביניהם; בנו של רבי שמואל יצחק, רבי שמחה, נשא את מרת מלכה בת רבי אהרן (אגב, שני תלמידים אלו שידכו את כל בניהם ובנותיהם עם תלמידי רבינו).

בספר 'כוכבי אור' עמוד ע' ובעקבותיו בספר 'שמות הצדיקים' נכתב שרבי שמחה היה חתנו של רבי שמואל יצחק - ולא היא אלא כנ"ל, שהיה חתנו של רבי אהרן. שכן הוא מוזכר פעמיים בספר 'עלים לתרופה' (מכתבים זד, רנד) כ"ר' שמחה חתן הרב" כשהכוונה לרבי אהרן מברסלב.

בספר 'גידולי הנחל' ובינועם שיח" ח"ב, עמוד קי"א מוזכר בנו של רבי שמחה, רבי יהודה - וגם זו טעות, שכן רבי יהודה היה בנו של רבי נחמן ב"ר שמואל יצחק מטשערין (מוזכר בעל"ת מכתב רפ"ג) שהיה חתנו של רבי ישעיה שלום ב"ר יוד'ל מראשיב, והיה חתן דודו רבי שמחה ב"ר שמואל יצחק.

הטעות נובעת מהידוע שצאצאי רבי יהודה הם נכדים של רבי אהרן מברסלב, ולכן יחסו אותו כבנו של רבי שמחה - שהיה חתן הרב של ברסלב - בו בזמן שהיה חתנו של רבי שמחה.

רבי נחמן ב"ר שמואל יצחק מטשערין היה גדול בתורה, ונועד להיות ממלא מקומו של אביו ברבנות טשערין; ומפני שנפטר בצעירותו עברה הרבנות לרבי נחמן מטשערין.

ציון, ששני האחים, רבי שמחה ורבי נחמן בני רבי שמואל יצחק, הסתופפו בצל קודשו של מוהרנ"ת ונסעו אליו גם כאשר הוגלה לנמירוב בצו השלטונות.

(עפ"י צוואת הרה"ח ר' ישראל אבא ב"ר יהודה רוזנפלד, וסדר יחוס משפחת רוזנפלד שנכתב ע"י הרה"ח ר' שמואל הורביץ)

לחידודא

חידה מס' 148

מתוך מאות פותרי החידה שפורסמה בגיליון הקודם, רק בודדים השיבו את התשובה הנכונה. לכן אנו מפרסמים שוב את החידה:

כמה ומי מתלמידי רבינו השתקעו בארץ ישראל?

בין הפותרים נכונה, יוגרל פרס מוגדל, והוא יעמוד על 150 ₪
 זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב', רחוב מאה שערים 110 ירושלים.

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. לאחר בחירת השפה, הקשונו 1-9-2-1 והשאירו הודעה. בין הפותרים נכונה עד יום שני בשעה 12 בלילה. תיעוד הגרלה על זכות קניה בסך 150 ₪

הזיכרון האמיתי – לשכוח את העבר

הר"ר יואל יאושעף

תמוז (חסר וא"ו) – ראשי תיבות "זמן מתן תורה", כך כתוב בליקוטי מוהר"ן ריו.

נשאלת השאלה: מדוע נקרא תמוז זמן מתן תורה, הרי אז דווקא נשברו הלוחות!?

כותב רבינו: "וכרו תורת משה ר"ת תמוז חסר ו, כי אז בתמוז צריכים להמשיך הזיכרון לתקן השכחה, כי על ידי הלוחות שנשתברו בחודש תמוז נתהווה השכחה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: 'אלמלא לא נשתברו הלוחות הראשונות, לא נשתכחה תורה מישראל'. ועל כן חסר ו' מתמוז, כי מאחר שנשתברו הלוחות, נסתלק הו', כי הלוחות הם בחינת ו', שהלוחות ארכו ו' ורחבו ו'.

"גם זמן מתן תורתנו ראשי תבות תמוז. כי אז ב"ו תמוז ירד משה רבינו עם לוחות הראשונות. וגם כאן חסר ו', מחמת שאז נשתברו הלוחות שהם בחינת ו'."

עיקר הזכרון הוא, מלמדנו רבינו, הוא לזכור את העולם הבא; שיוכור אדם תמיד שאין נשאים כאן בעולם לנצח, וצריך לחטוף כל מה שאפשר בעבודת ה'.

אולם, היצר אינו שוקט על שמריו, והוא גם כן משתמש עם כוח הזיכרון – להזכיר לאדם בכל עת את העולם הבא אך לא מהצד החיובי, אלא כדי להפחידו עם הגהגה והעונשים המרים שיקבל שם על כל חטא ועוון, זאת כדי להפילו לגמרי, שלא יתחוק להתחיל מחדש למרות עוונותיו.

לפיכך צריך האדם לשכוח כל מה שניסה להתגבר על היצר ולא הצליח, לשכוח את כל המעברים, וכמו שאמר רבינו: "בעיני השכחה הוא דבר גדול" שאם לא כן היה אדם שבור ורוצץ כל הזמן מהחטאים שעשה בעבר.

ועל זה צריך אדם להיות עקשן גדול, שישכח מהכל, כאילו לא התחיל אף פעם; רק עכשיו הוא מתחיל לעבוד את ה' בהתחלה חדשה, ביתר שאת.

זהו אפוא הזיכרון האמיתי, לשכוח את כל העבר ולהתחיל לעבוד את ה' מעכשיו, לזכור את התכלית מדוע באנו לעולם הזה, ולחטוף כל שניתן בתורה ובתפילה, ולזכור ולהאמין שכל דבר טוב שחוטפים בעולם הזה – הכל רווח.

זהו הזיכרון האמיתי, שישכח מה שאין צריך לזכור, ולכן דווקא מחמת שירדה שכחה עם שברת הלוחות, יכולים אנו להתחזק ולשכוח את כל העבר ולהתחיל מחדש.

אבל כשאדם אינו יודע איך להשתמש עם הזיכרון לטוב, להתחזק בכל עת לעבוד את ה', הוא יכול ליפול ח"ו מהכל. לכן צריך אדם להתבונן: 'מה התכלית שלי בעולם? ואם אמת הוא שאיני עובד את ה' כמו שצריך – האם בגלל זה אאבד את כל עולמי?! אתפוס מה שאוכל! בפרט כאשר זכינו להיות מקורבים לרבינו שאמר "סמנו על כוהי; מה לכם לדאוג – מאחר שאני הולך לפניכם" –

וכך כותב מוהר"נת ב'עלים לתרופה' מכתב שני, הנושא את התאריך ר"ח תמוז תר"א: "על אף כל הצרות והיסורים שעובר עלי, אני יודע מה שגילה רבינו, שזכרו תורת משה ר"ת תמוז – כפי המעט שמתנוצץ בלבי גדול ההשגות בה – כי הוא נוגע לתקון חטא העגל, לתקן פגם שברית לוחות שהמשיכו שכחה בעולם, שמשם כל הצרות בגוף ונפש וממון וסובלים בגלות המר הארוך הזה – שבכולם הראה לנו ורמז לנו היטב, שעדיין לא עזב חסדו מעמנו, ועדיין השם יתברך עמי ועמך בפרטיות ועם כולנו".

(מספר מחור שיחתו של הרב יואל יאושעף שליט"א. ניתן להאזין לשיעור הנלא במסגרת השטע של 'אוצרות ברסלב' 9950000-02. אידיש, מורו שיחות ומאמרים)

איך 'מורידים' שפע וחיות מלמעלה?

התפלה מורידה שפע וחיות לעולם, ככתוב: "תפלה לא-ל חיי" (תהלים מב), כי בתפילה מוכריזים שה' הוא מקור השפע וממנו מקבלים הן חיות גשמיות והן חיות רוחניות.

ככל שמרבים בתפלה ומשקיעים בה כוחות נפש, כך מורידים יותר שפע גשמי וחיות רוחנית, כמו שנאמר: "הרחב פיך ואמלאהו" – ככל שתרחיב פיך ותשקיע באיכות התפילה תתמלא יותר ויותר בשפע ובחיות.

לא זו בלבד שהתפילה מעצימה את השפע לכלל הבריאה, אלא גם ובמיוחד למתפלל עצמו שמקבל את השפע המסוים הנחון לו, בזמן ובמקום הדרושים לו.

זו הסיבה שישנן שתיים-עשרה נוסחאות התפילה – כנגד שנים-עשר השבטים (וזה שלח קט), שכן השפע מן השמים מגיע דרך שנים-עשר המזלות, כמו שאמרו חז"ל: "אין לך עשב מלמטה שאין לו כוכב ומלאך מלמעלה שמכה אותו ואומר לו גדל" (בראשית רבה י). כך שכל שבט, בנוסח התפילה המיוחד לו, מביא שפע למזל "שלו" ואותו הוא מוריד לכל החלקים והפרטים הנחוצים לשבט שלו.

ענין זה מרומז בפסוק: "דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל" – כששוכט מישראל "קם" – עומד להתפלל – כי "אין עמידה אלא תפילה" (ברכות ו ע"ב) – אזי "דרך כוכב" – הכוכב – המזל – דורך ומחזק (עפ"י דעת זקנים) דרך היא מלשון חזק) את כל הדברים הנחוצים לשבט הזה.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א ט)

ראש השנה באומן!

ההרשמה בעיצומה

דרך צדיקים

02-5410100

www.zadikintours.com

לאן שתרצה לטוס בעולם

הכל בטלפון אחד!

נתיבים טורס

02-633-8444

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופרנסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

המפיעים											
<p>ירושלים - בית שמש</p> <p>הר"ר רמון קלפמלץ ח"ו</p> <p>הר"ר מרדכי דוד קניני ח"ו</p> <p>הר"ר יעקב מאיר קלפמלץ ח"ו</p> <p>תרם והפיץ 1000 גלינות</p> <p>לעי"א אביהם/חנות הר"ר 'יושע העשיל ב"ר חיים יעקב קלפמלץ זצ"ל</p> <p>נלכד ב' תמוז תשס"ה ת.נ.צ.ב.ה.</p> <p>זכות ההפצה וזכי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר ישראל שפירא ח"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גלינות</p> <p>לכבוד שמחת אירוס' הבן יחאל יואל ח"ו</p> <p>מחונת הר"ר יצחק אהואל ח"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גלינות</p> <p>לכבוד שמחת אירוס' הבת שתי' ח"ו</p> <p>זכות ההפצה וזכי הרבים יעמדו להם לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר נח פורת ח"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גלינות</p> <p>לעי"א הר"ר משה בן בועז ז"ל תמוז ת.נ.צ.ב.ה.</p> <p>לכבוד שמחת הר"ר זאב פראנק ח"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גלינות</p> <p>לכבוד שמחת נישואי הבת שתי' ח"ו</p> <p>זכות ההפצה וזכי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר שלמה ירבנלם ח"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גלינות</p> <p>לכבוד שמחת נישואי הבת שתי' ח"ו</p> <p>זכות ההפצה וזכי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר יואל מאיר ב"ר פראנק ח"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גלינות</p> <p>לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו ישראל דוד ח"ו</p> <p>זכות ההפצה וזכי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר מיכאל חשין ח"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גלינות</p> <p>לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו בנימין ח"ו</p> <p>זכות ההפצה וזכי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר צוק פראנק ח"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גלינות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיח' ח"ו</p> <p>זכות ההפצה וזכי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר נתן אייזנב ח"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גלינות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתי' ח"ו</p> <p>זכות ההפצה וזכי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר נתן אייזנב ח"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גלינות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתי' ח"ו</p> <p>זכות ההפצה וזכי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר יוסף גולדברגר ח"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גלינות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתי' ח"ו</p> <p>זכות ההפצה וזכי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר יוסף שמעון גוטנר ח"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גלינות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתי' ח"ו</p> <p>זכות ההפצה וזכי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר אוריאל ח"ו</p> <p>תרם והפיץ 500 גלינות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתי' ח"ו</p> <p>זכות ההפצה וזכי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>

אומן אומן ראש השנה

החלה ההפצה!

בסטנדרט השרות של אירו-פנים

מגוון מסלולים רחב - שירות אישי ומקצועי כמיטב המסורת של אירו-פנים

רח' מלכי ישראל 16 ירושלים | מוקד אירופנים: 02-800-80-80